

Helena Malinowska-Łazarczyk

Cedynia, pow. Chojna. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 167

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CEDYNIA, pow. Chojna
Stanowisko 2

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Helena Malinowska-
Łazarczyk. Finansowało Muzeum Narodowe
w Szczecinie. Siódmy sezon badań. Cmentarzys-
ko XI - XIV wieku.

Odkryto 92 zespoły grobowe. Zmarli ułożeni byli na osi wschód-zachód, głowami zorientowani na południowy-zachód. Pochówki w trumnach drewnianych lub jamach niewiele większych od długości wyprostowanego szkieletu. Szkielety spoczywały w pozycji wyprostowanej, z kończynami górnymi, wyprostowanymi lub zgiętymi w stawach łokciowych i złożone na miednicy lub klatce piersiowej.

Pochówki męskie, kobiece i dziecięce występowały wspólnie. Obszar cmentarza był silnie zagęszczony. Wyposażenie grobów zróżnicowane. Wiele pochówków nie posiadało wyposażenia, część była ubogo lub średnio wyposażona. Bogato wyposażone pochówki skupiały się w południowo-wschodniej części cmentarzyka. Zaobserwowano tendencję do dość bogatego wyposażenia grobów dziecięcych. Inwentarz grobowy składał się przeważnie z ozdób, jak kablączki skroniowe, naszyjniki, pierścionki, paciorki, sprzączki i ozdobne okucia pasów skórzanych. Narzędzia reprezentowane przez noże, przęśliki, krzesiwa stanowiły niezbyt liczną grupę zabytków. Natomiast monety występowały dość licznie. Z całości przekopanego cmentarzyka uzyskano 77 monet.

W bieżącym sezonie, badania zamknięto cyfrą 770 grobów szkieletowych. Jest to cmentarzysko ludności cywilnej. W latach 1971-72 znaleziono wyposażone dwa groby w miecz i grot oszczepu. Chronologia cmentarzyka szkieletowego zamyka się w granicach od XI do pierwszej połowy wieku XIV.

CHMIELNO, pow. Kartuszy

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili dr Barbara Lepówna i
dr Leon Jan Łuka. Finansował Instytut Archi-
tektury i Urbanistyki Politechniki Gdańskiej
oraz Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Trzeci
sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
/ X - XIII w. /

Odkryto całość kamiennego fundamentu na którego fragment natrafiono w 1971 roku. Kształt jego był prostokątny, wymiary wynosiły 3,60 x 6 m. Górna część wzniesienia była z drewna / ślady spalonych konstrukcji /. Solidność fundamentu / w nienaruszonych partiach szerokość wynosiła 70 cm / każe domyślać się budowlę piętrowej. Najpewniej była to luźno stojąca obronna wieża mieszkalna. Z wnętrza wydobyto znaczne ilości ceramiki / XIII w. / oraz kości zwierzęcych. Nie jest wykluczone, że wieża grodowa wchodziła w skład siedziby kasztelana, o którym mówią źródła pisane z XIII w.